

PM

Juvent Pleegzorg Magazine

DECEMBER – 2023

#41

Thema: pleegouders als ambassadeurs

Jouw Huis een Tweede Thuis

Op de bres voor pleegzorg

JUVENT zeeuwse
jeugdzorg
specialist

PM verschijnt
1 keer per jaar en wordt
gratis toegezonden aan (aspirant)
pleeggezinnen en andere betrokkenen
bij pleegzorg van Juvent, de Zeeuwse
jeugdzorgspecialist.

Redactie: Redactie: Dominique Besson,
Brigitte Cleutjens, Daisy Cornelissens,
Annemieke Martens, Gerdien Rietveld,
Benthe Sommen en Lisanne Struik
Fotografie: www.puurverbeeld.nl
Layout: www.studioRAVEN.nl

pm@juvent.nl

Juvent

info@juvent.nl
Crisisnummer (buiten kantoortijden): 06-20357873
Cliëntserservice via 0900-5469617
www.juvent.nl

Regiokantoor Zeeuws-Vlaanderen
Jacob Catsstraat 7, Terneuzen (tel: 0115-643030)

Regiokantoor Walcheren
Prins Bernhardstraat 4, Middelburg (tel: 0118-632900)

Regiokantoor Oosterschelderegio
Beukenstraat 62, Goes (tel: 0113-237060)

COLUMN REDACTIE

Ambassadeurs pleegzorg

Een ambassadeur is toch een hoge ambtenaar die ergens in een ver buitenland Nederland vertegenwoordigt? Jazeker, dat klopt. Maar als iemand zich inzet om een specifiek onderwerp onder de aandacht te brengen van anderen, dan noemen we dat ook een ambassadeur. Als je er zo naar kijkt, zijn we dus allemaal wel ergens ambassadeur van. En gelukkig zijn ook heel veel mensen ambassadeur van pleegzorg. Soms heel bewust. En nog veel vaker zonder dat ze dat in de gaten hebben.

Ambassadeurschap zit in grote en kleine dingen. Pleegzorg heeft in presentatoren Gijs Staverman en Joris Linssen een paar bekende ambassadeurs. Omdat zij zelf pleegouder zijn, kunnen zij als geen ander uitdragen hoe belangrijk een pleeggezin kan zijn in het leven van kinderen en gezinnen. En ook hoe waardevol het pleegouderschap voor pleegouders zelf kan zijn. Door hun bekende gezichten en toegang tot verschillende media raken zij een breed publiek.

Maar je hoeft geen BN-er te zijn om het verschil te maken. Elke pleegouder, hun kinderen, naaste familie en bekenden vervullen – soms zonder er zelf erg in te hebben – een rol als ambassadeur van pleegzorg. Door er over te praten langs de lijn of op een verjaardag. Door die spreekbeurt in de klas. Of het enthousiaste verhaal van die oma tegen haar vriendinnen over hoe goed het nu op school gaat met de pleegdochter van haar zoon. Al deze soms kleine terloopse gesprekjes en verhalen planten een zaadje in het hoofd van de ander. Die luistert, denkt er nog eens aan terug en vertelt erover in zijn eigen familie- of vriendenkring.

Soms blijft het bij het delen van verhalen, en soms leidt het tot meer. Iemand biedt zijn hulp aan bij een pleeggezin dat hij kent, bijvoorbeeld door af en toe op te passen of 'de kinderen naar voetbal te rijden'. Kleine gebaren die een groot verschil kunnen maken. En soms besluit iemand na al die verhalen en ervaringen om meer te doen voor en met pleegzorg. Misschien zelfs wel om zelf ook pleegouder te worden.

In deze PM lezen we verschillende verhalen van ambassadeurs over hoe pleegzorg het verschil kan maken. Lees ze en geef ze door, ook dat is ambassadeurschap!

P 4.7

Vanuit Juvent

- Hervormingsagenda
- Oproep: crisispleegouders gezocht
- Kinderboekenweek 'Bij mij thuis'
- Steeds meer kinderen in deeltijd in pleeggezin: 'Goede ontwikkeling'
- Samen Sterk in intervisie
- Kopen zonder kijken

P 8.10

Het dilemma van

Femke: "Kijk eens om je heen: in wie zie je een pleegouder?"

P 12.13

Achtergrond

Hoe word je... Een 'ambassadeur voor pleegzorg'?

P 14.15

De wereld van

Brian

P 16.19

Sfeerinterview

Karin: "Mijn ervaringen kunnen potentiële pleegouders inspireren om zich open te stellen voor pleegzorg."

P 20

Column Gerdien

"Pleegzorg is een keuze van het hart en wordt een verrijkende levensstijl."

RECENSIES

'Ik zou dat nooit kunnen'

OVER PLEEGZORG(EN) MET EEN KRACHTIG NETWERK

Auteur: Alice ten Napel

Dit boek beschrijft hoe een groep pleegouders als een netwerk voor meerdere pleegkinderen zorgt. Het is deels een familiegroep die kort of langdurig een pleegkind opvangt. Neem bijvoorbeeld Robin die vanuit zijn eigen netwerkpleegzorgperiode contact kreeg met deze groep. Later werd hij weekendadres voor een van de twee broertjes in een pleeggezin. Het boek geeft aan hoe je gezamenlijk veel kunt bereiken met kinderen die forse problematieken hebben en daardoor soms ook moeilijk gedrag vertonen.

Een GPS voor gezinnen

GIDS VOOR EEN HECHTE
BAND MET JE KIND

Auteur: Guy Bosmans

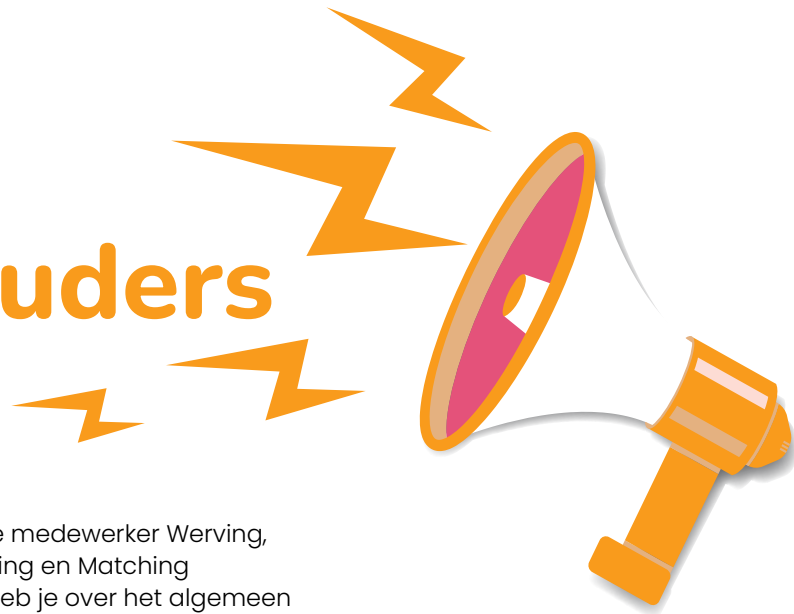
Wil je ondertiteling, opheldering en erkenning over die ene ruzie met je kind, de saamhorigheid die ver te zoeken is of dat ene moment, waarvan je later dacht; hoe heb ik dit kunnen zeggen?! Guy Bosmans neemt je mee in deze thema's. Je mag leren waar onze gedragingen en die van onze kinderen op gestoeld zijn: de behoefte om te zorgen en verzorgd te worden. Doordat je een inkijkje mag nemen in het samengestelde gezin van de familie Jansens ervaar je ongetwijfeld herkenning. De schrijver weet de theorie op een prettige manier met de praktijk te verenigen. Je intenties, om anders in beweging te komen, worden aangeboord of bekrachtigd.

Hervormings-agenda

De problemen in de jeugdzorg hebben de volle aandacht van politici en beleidsmakers. In de gesprekken hierover komt pleegzorg vaak aan bod. Gelukkig, want ook pleeggezinnen merken de gevolgen van de problemen in de jeugdzorg. Waarvoor en op welke manier is er aandacht in het politieke debat en wat betekent dit voor pleeggezinnen? De NVP legt uit en geven tips om zelf aan de slag te gaan om pleegzorg te verbeteren.

OPROEP: crisispleegouders gezocht

We zijn met regelmaat op zoek naar pleeggezinnen die kinderen acuut een veilig plek kunnen bieden. We komen daarom graag in contact met flexibele (pleeg)gezinnen binnen Zeeland die letterlijk en figuurlijk ruimte hebben voor zo'n crisisplaatsing.

Het bieden van een crisisplek brengt de nodige uitdagingen met zich mee. Er is op voorhand vaak weinig bekend over de situatie en het kind zelf. Op basis van de (vaak summiere) informatie die

je vanuit de medewerker Werving, Voorbereiding en Matching ontvangt, heb je over het algemeen kort de tijd om de afweging te maken of het kind welkom is in jou gezin voor een crisisplaatsing. Er kan een aantal uur tot een aantal dagen zitten tussen het moment dat de vraag wordt voorgelegd en de daadwerkelijke plaatsing. We zoeken naar pleegouders die het kind wat hen is toevertrouwd tot rust kan laten komen, zodat we van daaruit samen met de betrokkenen kunnen kijken wat het kind nodig heeft.

Meer informatie?

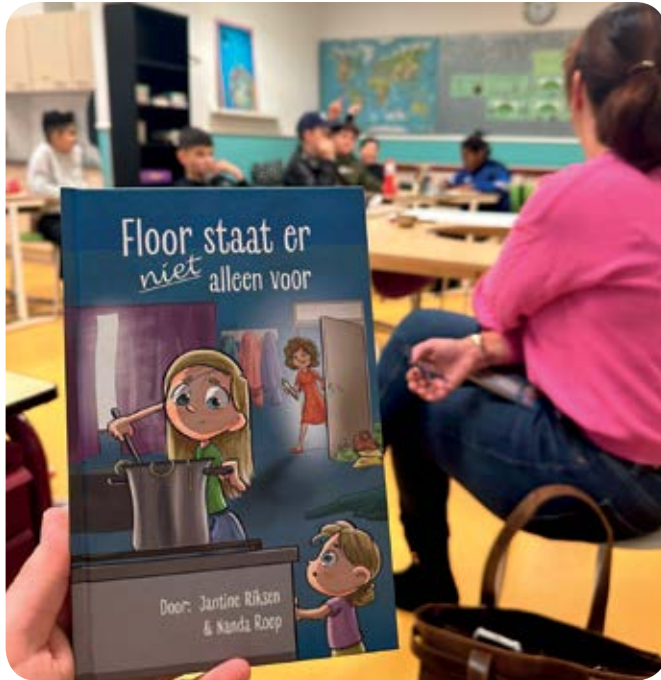
Neem contact op met je pleegzorgbegeleider of met team Werving, Voorbereiding en Matching via wvmpleegzorg@juvent.nl of tel. 0118 – 63 28 55 (op werkdagen tussen 12.00 uur en 17.00 uur).

Week van de pleegzorg met nieuwe campagne

Namens alle aangesloten pleegzorgorganisaties, waaronder Juvent, heeft Jeugdzorg Nederland een nieuwe pleegzorgcampagne gelanceerd. Met de slogan 'Jouw Huis een 2e Thuis' willen we zoveel mogelijk mensen inspireren om hun huis en hart open te stellen voor kinderen die een tweede thuis nodig hebben.

De lancering van de nieuwe campagne vond op 1 november plaats in Hilversum, tijdens de aftrap van de Week van de Pleegzorg. Dit in bijzijn van demissionair staatssecretaris Maarten van Ooijen, pleegouders, (pleeg) kinderen, pleegzorgprofessionals Nicolien van den Berg (bestuurslid Jeugdzorg Nederland) en Karin van Hunnik (voorzitter portefeuillehouders overleg Jeugd en Onderwijs van Gooi en Vechtstreek). Tijdens de openingsceremonie tekenden 30 leerlingen van Montessorischool-Centrum met stoepkrijt een huis en legden daar een deurmat voor met daarop de campagneslogan.

Kinderboekenweek 'Bij mij thuis'

Woensdag 4 oktober startte de Kinderboekenweek. Dit jaar was het thema 'Bij mij thuis', mooi passend bij pleegzorg. Onze collega van team Werving, Voorbereiding en Matching ging naar basisschool De Magistraal in Middelburg en las voor uit het boek 'Floor staat er niet alleen voor'. Na meer te hebben verteld over pleegzorg en pleegkinderen kwamen er veel leuke en interessante vragen vanuit de leerlingen en leerkrachten. Tot slot maakten alle leerlingen een quiz: "Zou jouw huis een tweede thuis kunnen zijn?" Met de uitkomst konden leerlingen ook thuis het gesprek aangaan.

*Op zoek naar meer (kinder)boeken over pleegzorg?
Op www.pleegzorg.nl/boeken-en-films vind je een hele
lijst aan boekentips.*

Steeds meer kinderen in deeltijd in pleeggezin: 'Goede ontwikkeling'

Steeds meer kinderen die in een pleeggezin wonen, zijn daar in deeltijd. Meestal wonen ze door de week thuis en verblijven ze in weekenden en vakanties in het pleeggezin. Het komt ook voor dat kinderen die bij pleegouders wonen een deel van de tijd bij een ander pleeggezin doorbrengen. Het afgelopen jaar was 24 procent van de nieuwe instroom deeltijd. Juvent is blij met deze ontwikkeling. Deeltijdpleegzorg kan ouders namelijk ondersteunen en wordt bijvoorbeeld ingezet als aanvulling op hulp thuis. Daardoor kan worden voorkomen dat een kind uit huis wordt geplaatst. De behoefte naar meer steungezinnen is daarmee wel groter geworden.

Samen Sterk in intervisie

Net als voor onze professionals is het voor pleegouders helpend om regelmatig een intervisiesessie te volgen. Ter ontwikkeling van jezelf, maar ook om een bijdrage te kunnen leveren aan de ontwikkeling van de ander. Leren van jezelf, van situaties en van elkaar dus!

Intervisor Aniëla: "We creëren veiligheid in de groep door groepsgeheim voorop te stellen. Daarnaast benaderen we elkaar zonder enige vorm van beoordeling."

Iedereen neemt waar vanuit zijn/haar eigen bril, standpunt, referentiekader, achtergrond, opleiding, expertise, enz. Diversiteit is daarom belangrijk. En ondanks eventuele meningsverschillen blijven we elkaar erkennen in kwaliteiten en competenties."

Ook meer steun ervaren, erkenning krijgen en jouw deskundigheid vergroten? Op zoek naar nieuwe inzichten? Sluit dan aan bij onze intervisies. Kijk voor de eerstvolgende én de optie tot aanmelden in de agenda op juvent.nl.

Met een account haal je meer uit pleegzorg.nl

- Krijg meer informatie op maat, op basis van je interesses
- Bewaar je favoriete artikelen bij elkaar in de bibliotheek
- Alleen voor pleegouders: toegang tot de community

Let op: Toegang tot de community kan aangevraagd worden zodra je een account hebt.

Kopen zonder kijken

Waar het populaire RTL-programma Kopen Zonder Kijken al niet goed voor is. Na de aflevering afgelopen mei, waarin een Utrechts stel met drie pleegkinderen aan een nieuwe woning werd geholpen, zag Juvent dat de interesse was toegenomen om óók pleegouder te worden. Ook Pleegzorg Nederland zag na deze uitzending dat ongeveer driehonderd mensen zich hadden aangemeld tegen zo'n zestig mensen wat gebruikelijk is in een week. Het heeft helaas niet geleid tot meer aanmeldingen, kunnen we achteraf concluderen. Maar we zijn blij met de toegenomen interesse voor pleegzorg dankzij de tv-uitzending. Er zijn weer wat zaadjes geplant!

Femke: “Kijk eens om je heen: in wie zie je een pleegouder?”

Tekst: Gerdien Rietveld
Fotografie: Liesanne de Carpentier

HET DILEMMA VAN

Een tijdje terug kenden Joyce en Femke elkaar nog niet, maar ze blijken veel met elkaar gemeen te hebben. Ze hebben elkaar als collega's ontmoet in het team Werving, Voorbereiding en Matching van Juvent én ze zijn beiden pleegouder samen met hun man. Op het werk zijn ze oprecht enthousiast over pleegzorg. Maar eerlijk is eerlijk, het pleegouderschap is toch niet altijd rozengeur en maneschijn? Hoe houden ze hun levensstijl doorspekt met liefde voor pleegzorg?

Joyce: “Toen ik opgroeide had ik een vriendin die in een pleeggezin opgroeide waar het er niet aan toeging zoals het hoort te gaan. Voor mij een drijfveer om te besluiten: later als ik groot ben, wil ik heel graag pleegkinderen en wil ik het beter doen dan het pleeggezin van mijn vriendin. Toen mijn man en ik de pleegzorgcampagne ‘Gewone mensen gezocht’ zagen, herinnerde ik mijn wens en besloten mijn man en ik om pleegouder te worden.”
Femke: “Voor mij is het zaadje ook al vroeg geplant. Als kind intrigeerde het mij dat de burens pleegkinderen ontvingen in hun gezin. En verderop in het dorp woonde familie Neve met veel pleegkinderen, dat vond ik echt een voorbeeldgezin. Mijn man en ik hebben rond 2010 gekozen voor pleegzorg. Het is wel de grootste uitdaging van mijn leven, denk ik. We hebben nooit op het punt gestaan om te stoppen.

Pleegouderschap hoort gewoon bij ons en doen we met hart en ziel. Iemand zei eens: ‘Pleegouder zijn is de universiteit van het ouderschap.’ Mijn man en ik hadden geen ervaring, maar de kinderen vragen als vanzelf om bewust te handelen. Je kunt niet zomaar iets doen. We hebben heel veel geleerd van onze pleegzorgbegeleiders. Hun tips en adviezen waren zo waardevol!”

Hoogtepunten door dieptepunten

Joyce: “Ik voel mezelf soms wel kwetsbaar. Alles ligt onder een vergrootglas. Kinderen zijn sowieso al de kwetsbare groep van de samenleving, maar pleegkinderen zijn nog kwetsbaarder door de beschadigingen die ze op hebben gelopen. Ik vind dat er soms teveel mensen meekijken en er teveel iets van mogen vinden. Alsof een pleegkind publiekelijk

bezit is. Natuurlijk valt hun gedrag weleens op, maar morgen is er weer een nieuwe dag. We hebben diepe dalen gehad, maar door dieptepunten kun je ook de hoogtepunten zien. Als ik kijk naar de kwetsbaarheid van het kind zelf, is opgeven geen optie. Trouwens, ik ben echt een bofkont met mijn drie kinderen. Ik heb gewoon de leukste!”
Femke lachend: “Maar je kent de mijne nog niet!”

Pleegkinderen leren je leven

Femke: “Vanaf het moment dat de pleegkinderen in ons gezin kwamen, zaten ze in mijn hart. Dat vind ik echt! We hebben weleens voor een baby van 4 maanden gezorgd die met 15 maanden weer terug naar huis ging en dan mag je liefdevol loslaten, hoeveel pijn dat ook doet. Voor ons gezin was de rouw over het afscheid van dit baby'tje vergelijkbaar met onze Feline die we na een voldragen zwangerschap moesten loslaten. Het duurde lang voor het pleegzorgbaby'tje uit mijn systeem was. Ik hoorde hem bijvoorbeeld huilen terwijl hij er niet was. Door zijn terugplaatsing, waar we overigens 100% achterstonden, heb ik geleerd hoe het wel niet moet zijn voor biologische ouders. Die leegte heeft me veel gebracht

Femke van Goethem (links op de foto)

👤 43 jaar 🧑 getrouwd en moeder van 6 kinderen: 2 biologische kinderen, waarvan 1 sterrenkindje en 4 pleegkinderen
👛 gezinshuisouder, medewerkster werving en Kim-training ❤️ leuke dingen doen met het gezin, buiten leven met onze paarden en hond, concerten of festivals bezoeken

Joyce Los

👤 46 jaar 🧑 getrouwd en moeder van 3 kinderen: 1 buikkind/biologisch en 2 harts kinderen/pleegkinderen 📁 eigenaar B&B, medewerkster werving en Kim-training ❤️ koken, lezen, strandwandelingen, niks doen in de zon, mijn kinderen en borrelen

aan begrip voor anderen. Hoe heftig rouw kan zijn, maar ook hoe het ons als gezin bij elkaar heeft gebracht. De uitdagingen van het leven kunnen juist ook zo verbindend zijn. Zonder wrijving geen glans.”
Joyce: “Je denkt dat je iets goed doet voor de kinderen, maar eigenlijk is het andersom. De kinderen laten je zien hoe je het leven mag leven. Het is ongelooflijk wat ze je leren aan veerkracht, doorzettingsvermogen en moed. Dus ik ben gewoon een bofkont.”
Femke: “En de kinderen ook als ik het zo hoor.”

Liefde, naïviteit en meer

Joyce: “Ik had vooraf niet in kunnen schatten wat pleegzorg zou doen met mijn gezin en dat is maar goed ook. We zijn met heel veel liefde en toch ook wel naïviteit gestart. Met liefde kom je heel ver, maar je hebt toch iets meer nodig dan alleen liefde.”
Femke knikt beamend en lacht: “Ja! O, dat is het dubbele hè?! Ik denk dat we allemaal onbevangen begonnen zijn en dat is mooi. Wanneer je erachter komt dat liefde alleen niet genoeg is, heb je de kinderen al in je hart gesloten en heb je een dusdanige band met elkaar dat je voor ze wilt gaan. Ik wil werven, maar ook een zo eerlijk mogelijk beeld geven.”
Joyce: “Aspirant-pleegouders zou ik mee willen geven dat je gelukkig moet kunnen

worden van hele kleine dingen. Dat is pleegzorg! De realiteit is 24 uur per dag keihard werken. Dit kun je nog zo goed doen, maar je blijft afhankelijk van hulpverlening en biologische ouders. Als pleegouder kun je jouw pleegkind overladen met complimenten, maar als biologische ouders enkel benadrukken wat niet goed gaat, kun je elke keer weer overnieuw beginnen. Gelukkig wordt de hersteltijd wel steeds korter, maar dan moet je tussendoor de kleine groeimomenten op kunnen merken.”
Geëmotioneerd volgt Joyce: “Zo zei ons oudste pleegkind tegen de jongste die net bij ons geplaatst was: ‘Weet je, jij gaat hier zo blij zijn want ik ben vanaf de eerste dag zo blij dat ik hier ben!’ Dat compenseerde zoveel! Soms lijkt het dat het hopeloos is wat je doet en zie je heel weinig verschil. Maar als ik dan even ga zitten om terug te denken aan hoe de pleegkinderen binnenkwamen en welke stappen ze hebben gezet, dan hebben we een bijzonder pad gelopen samen. We hebben resultaat geboekt die ik vooraf niet voor mogelijk had gehouden! En als je dat kunt zien, dan is pleegzorg echt het meest geweldige wat je kunt doen.”
Femke knikt overtuigend: “Ja, soms zit je middenin een teleurstelling en betwijfel je of je de goede kant opgaat. Als je bijvoorbeeld denkt dat de

pleegkinderen of hun biologische ouders op je zitten te wachten en hun dankbaarheid tonen, tja... Dat is niet vanzelfsprekend hè?!”
Joyce: “Ik ben mezelf ervan bewust dat we als pleegouders makkelijk praten hebben. Als ze aan mijn kind komen, serieus, ik zou ze wat aan doen! Toch? Ik ben ook moeder hè?!”
Femke: “Ja, dat besef zorgt voor begrip richting de positie van biologische ouders.”

Pleegzorg is geweldig

Femke: “Als ik tien jaar terug in de tijd zou gaan, zou ik hetzelfde pad nog een keer kiezen. Ik zou niet anders willen, maar het allerliefste zou ik willen dat pleegouderschap niet nodig zou zijn! Sommige mensen zeggen: ‘Knap hoor, maar ik zou het niet kunnen.’ Met alle uitdagingen die pleegouderschap met zich meebrengt, is er goeie hulp dus ik denk dat iedereen het kan als je maar wilt. Samen met het team Werving, Voorbereiding en Matching wil ik nog meer pleitbezorgers voor pleegkinderen zoeken. Kijk eens om je heen: in wie zie je een pleegouder? Ik hoop dat ik mensen kan prikkelen om pleegouder te worden.”
Joyce: “Pleegzorg is geweldig om te doen! Ik zou het liefst van de daken schreeuwen hoe gaaf het is en over de uitdagingen wil ik graag in gesprek!”

JOUW HUIS EEN THUIS?

Ontdek welke vorm van
pleegzorg bij jou past op
pleegzorg.nl

Hoe word je... Een ‘ambassadeur voor pleegzorg’?!

Laten we wel wezen: als pleegouder ben je in feite al een ambassadeur voor pleegzorg. Met jouw liefdevolle inzet laat je elke dag weer zien hoe mooi het is om je huis als een tweede thuis voor een kind open te stellen. Toch zijn meer pleegouders nodig om de vraag naar pleegzorg te kunnen beantwoorden. En we zien dat zichtbaarheid en normaliseren van het pleegouderschap helpt. Immers, onbekend maakt onbemind.

Zo doe je dat!

“Die toeters en bellen, daar heb ik helemaal geen zin in”, we horen je het denken. En begrijpelijk: je hebt vaak met kwetsbare kinderen en ingewikkelde situaties te maken. Bovenal geldt daarbij uiteraard dat het kind en je gezin altijd op de eerste plaats komt. Maar, zoals de veelgehoorde uitspraak luidt: Het zit ‘m in de kleine dingen!

Sponsor lokale initiatieven

Ben je pleegouder én lokale ondernemer? Dan kun je wellicht een actie sponsoren. Denk aan banners langs het plaatselijke sportveld. Heb je als ondernemer zelf een mooi idee waarbij jij financieel en/of met een netwerk kunt ondersteunen? Laat het ons weten in een mail naar communicatie@juvent.nl.

Social media

Facebook, LinkedIn, Insta en meer. Iedereen is tegenwoordig wel in mindere of meerdere mate actief op een online platform. Juvent en Pleegzorg Nederland posten met regelmaat op Facebook en LinkedIn. Deze posts kun jij ook weer delen met jouw eigen kring. En dan zijn er nog een heel aantal pleegouders dat (al dan niet onder pseudoniem) inspirerende ervaringsverhalen delen, zoals Karin vertelt in het sfeerinterview in deze PM.

Hashtag eronder!

Misschien posten jij of je (pleeg) kinderen al regelmatig iets op social media. Gewone, grappige of serieuze dingen uit het dagelijks leven. Met bepaalde hashtags is je verhaal beter te vinden. Personen die filteren op #pleegzorg komen zo sneller terecht bij jouw verhaal wanneer het die hashtag draagt.

Voorbeelden van goede hashtags:
#pleegouder #pleegzorg
#juvent #pleegzorgnederland
#jouwhuiseen2ethuis

Praat over pleegzorg

Ga dicht bij huis het gesprek aan. Gewoon aan de keukentafel, tijdens dat kopje thee of koffie met de buur, je familielid of die ene vriend(in). Heb je het tijdens dit soort gesprekken wel eens over pleegzorg? Over de uitdagingen en de mooie momenten die je als pleegouder beleeft? Misschien heeft je gesprekspartner wel prangende vragen of is er nieuwsgierigheid naar ‘hoe jij dat doet’.

Pleegzorg in de klas

Zoekt jouw (pleeg)kind een goed onderwerp voor een werkstuk of een spreekbeurt? Een mooie kans om medeleerlingen en hun ouders meer te vertellen over pleegzorg. Op pleegzorg.nl staat een schat aan informatie voor zowel basis- als middelbare scholieren. Zoek daarvoor op pleegzorg.nl op ‘werkstuk’, ‘spreekbeurt’ of ‘presentatie’.

Hang de poster voor je raam

Tot slot: in het midden van deze PM vind je een opvallende poster, in de stijl van de nieuwe pleegzorgcampagne: Jouw Huis een Tweede Huis. Hang ‘m voor het raam, hang hem in de kantine van je vereniging of op school van je kinderen en jouw eerste stap als ambassadeur is al gezet: de zichtbaarheid van pleegzorg vergroten. Wie weet wat het in gang zet, al is het maar bij één potentiële pleegouder. We kunnen ook faciliteren in een informatiebijeenkomst over pleegzorg aldaar. Mocht die behoefte er zijn.

Toch lastig om het gesprek over pleegzorg aan te gaan?

Het gespreksspel Vertel Verder is een goede manier om met anderen in gesprek te gaan over het pleegouderschap: “Het gespreksspel is ontzettend leuk en nuttig. We hebben het met ons gezin uitgetoetst en toen we de vraag tegenkwamen hoe onze omgeving over pleegzorg dacht, hebben we de vraag via social media gedeeld. Daar werd erg veel op gereageerd. Ontzettend leuk om alle reacties te lezen van mensen uit onze omgeving. – Pleegmoeder” Vraag zelf het spel aan op www.denvp.nl/ontmoeten/aanvragen-vertel-verder.

DE WERELD VAN BRIAN

Ik ben Brian en ik woon in een pleeggezin in Middelburg.

Het is heel leuk, het zijn lieve ouders. Ik kwam bij mama en papa (Rebecca en Marc) toen ik 4 maanden oud was. Sindsdien zijn zij mijn pleegouders. Ik heb een kat en we hadden ook een hond, maar omdat mijn pleegvader een tijdje erg ziek is geweest is hij bij de burens gaan wonen. Net als ik eigenlijk, maar dan bij pleegouders.

“Mijn pleegvader was een tijdje ziek, daarom is de hond bij iemand anders gaan wonen. Net als ik eigenlijk!”

Ik speel graag conducteur, alleen of met mijn vrienden. Ik heb zelfs een echt deurpaneel van de trein, daar heb ik een sleutel bij en die kan ik opdraaien, net als bij de echte deuren. Ik doe ook graag aan treinen spotten in mijn eigen woonplaats of ergens tussen Goes en Vlissingen. Soms zijn het gewone treinen, maar er zitten ook bijzondere treinen tussen. Reizen met de trein doe ik graag. Vaak koop ik dan al een dag van tevoren een dagkaart. Op mijn eigen Youtube kanaal, brianSVideos' plaats ik eigen filmpjes over treinen.

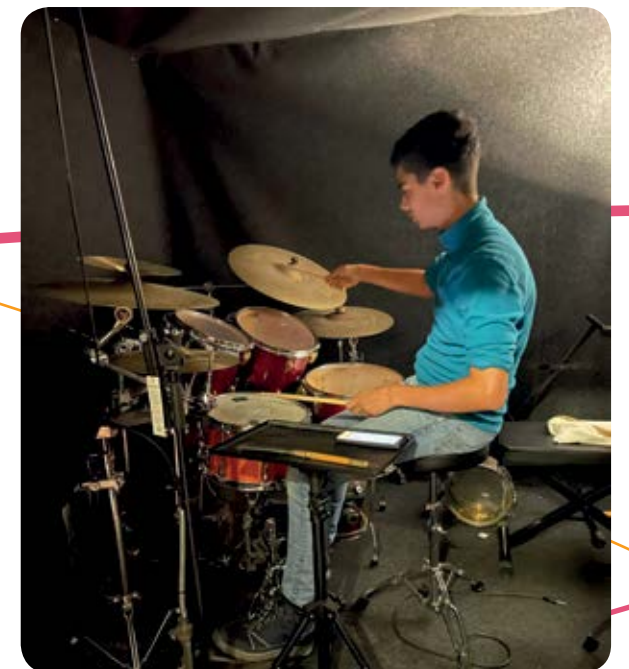
We krijgen kookles op school en dat vind ik leuk. Ik help thuis ook graag mijn moeder in de keuken. Ik heb een bijbaantje in onze eigen kerk, in de catering. We bakken dan frieten, frikandellen en kroketten. Dat vind ik heel leuk werk. Later zou ik graag in de horeca werken. Daar zou ik, als het zover is, ook graag stagelopen. Nu gaan we met de klas op stage bij het 'Kaslokaal' in Oostkapelle. Hier mogen we snoeien, bladeren vegen, onkruid wieden en meer.

“Ik wil later in de horeca werken. We krijgen kookles op school en ik help mama graag in de keuken. Ook heb ik een bijbaantje in de catering.”

Ik knutsel graag, met hout bijvoorbeeld. Zo heb ik het Iron man masker met papa geknutseld en de hamer van Thor en het schild van Captain America uit de Marvel Superheroes films/series. Ik mag ook wel eens solderen in onze eigen schuur. Dan maak ik hartjes, huisjes of sterretjes en die geef ik dan aan mensen die ik lief vind. Verder heb ik een eigen drumstel en ik drum zelfs in onze eigen kerkelijke gemeente.

Op mijn telefoon speel ik spelletjes, luister ik muziek of app ik met vrienden om af te spreken. Ik game ook wel eens, op de Nintendo Switch. Dan speel ik Spellen als Fortnite, Asphalt legends 9, Minecraft en Super Mario Odyssey/8 Deluxe. Ik hou ook heel veel van films kijken, bijvoorbeeld Sonic 1 t/m 3, Early Man, Alvin and the Chipmunks.

Ik ben nu 14 jaar en ik ben jarig op 16 december. Daar heb ik nu al zin in!

Karin: “Mijn ervaringen kunnen potentiële pleegouders inspireren om zich open te stellen voor pleegzorg.”

Karin 🐾 37 jaar 📖 leerkracht basisonderwijs en schrijver
♥️ bordspellen, lezen en creatief bezig zijn

In een rustige woonwijk op het mooie eiland Schouwen-Duiveland zwaait de voordeur al open voordat ik heb aangebeld. De heer des huizes had me al aan zien komen en heet me hartelijk welkom. Vanuit de keuken stormt een enthousiaste viervoeter op me af. Karin gebiedt hem een beetje rustiger aan te doen, maar de hond is niet te stoppen voordat hij zijn knuffelaap aan me heeft laten zien. In hondentaal lijkt hij nog wat te mopperen wanneer hij alsnog gehoorzaam naar zijn mand gaat. Met zijn kop op de voorpoten luistert hij mee naar het verhaal van pleegouder Karin.

Terwijl Karin het dampende water in haar glas laat kleuren door een theezakje steekt ze van wal: “Vroeger zag ik op televisie weleens van die reclames om kinderen te sponsoren en ontstond de wens om voor veel kinderen te zorgen. Toen mijn man en ik nog in Tilburg woonden, sprak een bevriend stel over een kind waar een pleeggezin voor werd gezocht. Dat is de reden

dat we samen na zijn gaan denken over pleegzorg en een training zijn gaan volgen. Het leven heeft ons kansen gegeven om vorm te geven aan pleegzorg. In 2018 werden we weekendpleegouders van een 8-jarig jongetje. Zo snel de beslissing was gemaakt dat hij fulltime bij ons kwam wonen, zo snel was duidelijk dat het plan niet doorging en hij toch bij zijn huidige pleeggezin zou blijven. Achteraf voelden we pas hoeveel dat met ons deed. Er volgde een 13-jarig meisje dat een tijdje in de weekenden kwam totdat het niet meer nodig was. We hebben ze veel mee kunnen geven en laten zien hoe het ook kan. Nu zijn we fulltime pleegouders van een 9-jarige jongen en weekendpleegouders van een 15-jarige dame. Die twee hebben een klik en daarom gaat dit prima samen.”

Flexibel zijn

“We hebben onze pleegzoon nu bijna een jaar in huis en dat gaat heel erg goed. Soms begrijpen we hem nog weleens verkeerd en dat is niet zo gek want de afgelopen acht jaar kenden we hem niet. We hebben er een beeld bij, maar hoe zijn ontwikkeling was en wat hij precies heeft meegemaakt, dat weten we niet. Zo leek het me van de zomer leuk om tot laat voor te lezen in de tuin. Lekker knus met kaarsjes aan, maar dat gaf juist heel veel spanning. Onze pleegzorgbegeleider zei: ‘Je krijgt een kind van papier.’ Dat vind ik een nare uitdrukking, maar zo is het wel. We leren elkaar nog steeds iedere dag kennen. Hij was en is heel erg bang dat hij bij ons weg moet. Die angst heeft zijn eigenheid geremd, zeker in de beginperiode bij ons. Het is fijn als familie en vrienden

in het begin vragen hoe het gaat. Maar eigenlijk begint het na een aantal maanden pas, maar dan hebben ze al vier keer gehoord dat het goed gaat en vragen ze het niet meer. Logeren gaf bijvoorbeeld heel veel commotie. Het was totaal niet van toepassing, maar onbewust werd hij op scherp gezet en vroeg hij zich af: 'Moet ik dan toch weg?' Daar was ik vooraf niet op voorbereid, maar je moet er wel iets mee. Ik denk dat je flexibel moet zijn als pleegouder."

Karin is actief op social media onder de naam pleegzorgverhalen. Ook is ze sinds kort voorzitter van de Juvent Pleegouderraad (POR).

Meer weten over de POR?
Kijk op juvent.nl/voor-pleegouders/ en klik op het kopje Pleegouderraad.

Nabijheid geven

"Een pleegkind en zijn netwerk nemen van alles met zich mee. Hoe moeilijk het verleden ook was, er zijn ook hele belangrijke herinneringen waar een pleegkind over wil vertellen. Hier gebeurt dat natuurlijk ook weleens en ik vind dat dit ook de ruimte mag krijgen. Om een goed beeld te krijgen, is het belangrijk om de leerkrachten bij pleegzorg te betrekken. Ik vraag na of ons pleegkind op school hetzelfde is als thuis of juist anders. Bij een pleegkind werken sommige dingen nu eenmaal net op een andere manier. Zo is het fijn als de leerkracht rekening houdt met angst voor afwijzing en het kind bevestiging geeft. Ook thuis werkt dat zo: een pleegkind dat boos of irritant is, zou je het liefste weg willen sturen, maar juist erkenning en nabijheid zijn dan belangrijk. In mijn onderwijswerk heb ik geleerd om door gedrag heen te kijken. Maar het voelt tegennatuurlijk om nabijheid te geven als het kind zichzelf en mij in de weg zit. En als ik het even niet weet, dan benoem ik dat: 'Ik doe mijn best, maar ik ken je ook niet zo goed dus we moeten even samen uitvinden hoe het werkt.' Connectie is zo belangrijk!"

Actief op social media

"Omdat ons tweede pleegkind zo onbereikbaar voelde, ben ik een dagboekje bij gaan houden waarin ik aan haar schreef. Later las ik het en toen dacht ik: 'Dit zou ik moeten delen met anderen want mijn ervaringen kunnen potentiële pleegouders inspireren om zich open te stellen voor pleegzorg.' In eerste instantie hield ik dingen voor mezelf vanwege privacy, maar met gewijzigde namen en onherkenbare foto's

is dit geen probleem. Sinds die tijd deel ik op Facebook en Insta mijn ervaringen als pleegmoeder onder de naam pleegzorgverhalen. Schrijven helpt me verwerken en de reacties geven me erkenning voor waar ik mee bezig ben. Dat is wel iets geks trouwens want waarom krijgen we als pleegouders zoveel respect voor wat we doen en houdt het gros van de mensen zich niet bezig met pleegzorg? Een pleegkind hoort er gewoon bij. Dat het gewoon is, zouden meer mensen moeten vinden! Onwetendheid over pleegzorg geeft een gat in mogelijkheden. Mensen weten niet goed dat weekendopvang ook een optie is. Maar juist weekendopvang is een mooie vorm om mee te beginnen."

Realistisch beeld

"Soms voel ik me weleens onbegrepen door mensen zonder pleegzorgervaring. Als ik benoem dat iets pittig is, wordt het van tafel geveegd. 'Ach, dat doet die van mij ook hoor. Het hoort erbij!' Maar dan denk ik: 'Nee, dit komt voort vanuit hechtingsproblematiek.' In het gesprek houd ik dat voor mezelf en misschien ga ik daardoor toch schrijven. In principe kan iedereen het lezen, maar ik wil een realistisch beeld geven. Ik zoek soms naar woorden om een beleving goed op papier te krijgen zonder sprekende foto's waarop het pleegkind te zien is. Er zijn veel mooie verhalen, maar ook dingen die weleens schuren. Dat is wat het lastig maakt. Ook al is het anoniem of met een andere naam, je schrijft toch over andermans kind. Daarom schrijf ik vooral vanuit mijn eigen ervaringen. Eén van mijn eerste verhalen gaat over het moment dat ik onder de douche stond en de emoties me overvielen door angst. Ik zei

tegen mijn man: 'Wat nou als het pleegkind ons niet moet?' Pleegzorg focust op het kind, maar het doet met jezelf ook zoveel."

Vakantie mét een schrijfboekje

"Laatst heb ik in één van mijn online verhalen eerlijk benoemd dat de eerste dagen van de vakantie helemaal niet leuk waren. Mijn man en ik stonden heel erg 'aan' terwijl vakantie eigenlijk ontspannen hoort te zijn. Vanuit het pleegkind gezien, is het logisch dat verandering van omgeving spanning geeft. Wie zegt dat het vakantiehuis niet de nieuwe plek is waar je moet gaan wonen? Was die ene keer op stap met

tassen en koffers niet het moment dat je uit huis werd geplaatst? Ook al waren de eerste vakantiedagen vermoeiend doordat we continu emoties aan het reguleren waren, het zal ons niet tegenhouden om ons pleegkind vaker vakantiebelevissen mee te geven. Dan sluit ik zo'n verhaaltje bemoedigend af voor mezelf: 'Oké, we hebben het patroon in beeld en stellen onszelf erop in dat ontspanning niet vanzelfsprekend is, maar we komen er wel!' De sleutel om het vol te houden is eerst voor jezelf zorgen en dan ben je ook in staat om er voor de ander te zijn. En voor mij hoort vakantie mét een schrijfboekje bij zelfzorg!"

Wist je dat Juvent in 2024 een Schrijfcafé opent? Het Schrijfcafé van Juvent is bedoeld voor elke betrokkene bij pleeg- en gezinshuizenzorg die van schrijven houdt, inspiratie wil opdoen, nieuwe technieken wil leren en ervaringen wil delen. Iedereen kan aansluiten, of je nu veel of weinig ervaring hebt. Zolang je maar zin hebt om te schrijven! Kijk voor meer informatie én de optie tot aanmelden in de agenda op juvent.nl.

“Pleegzorg is een keuze van het hart en wordt een verrijkende levensstijl.”

“Wist je dat het alweer 15 jaar geleden is dat jullie in mijn leven kwamen?” Ik kijk vragend naar de meiden die rozig van het douchen zusterlijk tegen het aanrecht hangen in paarse en roze badjas. Een antwoord op mijn vraag blijft uit. Ze kijken naar elkaar en lachen samen. Ik grinnik ook. Ik heb heel veel loyaliteit verworven in de afgelopen jaren, maar de dames trekken vaak eerst elkaars aandacht voordat ik aan de beurt ben. Samen lopen ze naar de bijkeuken waar de muur behangen is met foto’s. “Gerdien, kom eens! Deze foto,” Angelique wijst een pasfoto aan, “hoe oud was ik toen?” Ik graaf in mijn geheugen en schat in dat het in een periode van intensieve EMDR-therapie moet zijn geweest. Ik vertel mijn herinneringen en heb de volle aandacht. Van allebei. Karakteristiek als ze zijn, is het niet moeilijk om naast de intensiviteit ook wat anekdotes te verhalen. “Best apart hoe goed je op mijn gezicht kunt zien wie ik nu ben.” Angelique kijkt verliefd naar haar eigen portret. “Ik wil ‘m in het hoesje van mijn telefoon, mag dat?” Dankbaar voor het groeiende zelfvertrouwen wat ik in haar ogen weerspiegelt zie, rommel ik in de kast en vind het mapje van de fotografie.

Alweer 15 jaar. Ik heb me laten vertellen dat er geen officiële lijst met jubileumnamen is, maar de kostbaarheid van 15 jaar zou kristal of porselein kunnen heten. Door de jaren heen heeft pleegzorg indrukken achtergelaten in onze omgeving. Een veelgehoorde waardebevestiging is: “Respect dat je dit doet!” En vaak volgt er direct na: “Ik denk niet dat ik het kan.” Met een beetje kennis van hechtingsproblematiek en het op de loer liggende gevoel van afwijzing, geven dergelijke uitspraken kromme tenen in het bijzijn van pleegkinderen! Pleegzorg is een keuze van het hart en wordt een verrijkende levensstijl. In ons geval zou je kunnen zeggen dat we een oesterfamilie zijn

geworden. Onregelmatig gevormd haken onze schelpen in elkaar. De ribbel van de een vult de plooi van de ander op. Sommigen zijn gepokt en anderen gemazeld door wat het leven heeft gebracht. Maar een ding is zeker: we zijn dusdanig met elkaar vergroeid geraakt dat we een sierlijk geheel vormen met elkaar. En daar waar het zand soms schuurt, leeft de hoop dat we ooit prachtige parels zullen ontdekken. Volgens de onofficiële jubileumnamenlijst zitten we dan op 30 jaar.

